

«Σας δίνω μια νέα εντολή: να αγαπάτε ο ένας τον άλλο» (Ιω 13,34)

Βρισκόμαστε στο Μυστικό Δείπνο, τη στιγμή κατά την οποία ο Ιησούς πλένει τα πόδια των μαθητών του. Σε λίγο θα συλληφθεί, θα καταδικαστεί σε θάνατο και θα σταυρωθεί. Όταν συμπληρώνεται ο καιρός και πλησιάζει το τέλος, γίνεται «η διαθήκη». Το Ευαγγέλιο του Ιωάννη, σ' αυτό το εδάφιο, δε συμπεριλαμβάνει τη διήγηση της σύστασης της Θείας Ευχαριστίας. Την αντικαθιστά με το πλύσιμο των ποδιών. Μέσα από αυτή την οπτική πρέπει να κατανοήσουμε τη νέα εντολή: ο Ιησούς πρώτα ενεργεί και μετά διδάσκει, εξ ου και η αυθεντία του λόγου του.

Η εντολή της αγάπης για τον πλησίον υπήρχε ήδη στην Παλαιά Διαθήκη: «Θα αγαπήσεις τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου» (Λευ 19,18). Ο Ιησούς, σ' αυτή την αφήγηση, υπογραμμίζει μια καινούργια διάσταση, την αμοιβαιότητα: είναι η αμοιβαία αγάπη που καθιστά ξεχωριστή την κοινότητα των μαθητών.

Τρέφει τις ρίζες της από αυτή τη θεϊκή τριαδική ζωή, που ο άνθρωπος μπορεί να μοιράζεται χάριν του Υιού.

Η Chiara Lubich δίνει ένα σχετικό παράδειγμα, με τη βοήθεια μιας εικόνας που μπορεί να μας φωτίσει: «Ο Ιησούς, όταν ήρθε στη γη, δε δημιουργήθηκε εκ του μηδενός, όπως καθένας από μας. Ήρθε από τον ουρανό. Ένας ξένος, όταν φτάνει σε μια άγνωστη χώρα, εντάσσεται στο νέο περιβάλλον, όμως κουβαλάει και τις παλιές του συνήθειες και τις πρακτικές και συνεχίζει μερικές φορές να μιλάει τη μητρική γλώσσα του. Ο Ιησούς, όταν ήρθε στη γη, ενδύθηκε τη ζωή των ανθρώπων και επειδή ήταν Θεός έφερε την ουράνια ζωή, τη ζωή της Τριάδας που είναι αμοιβαία αγάπη¹».

«Σας δίνω μια νέα εντολή: να αγαπάτε ο ένας τον άλλο» (Ιω 13,34)

Η ουσία του μηνύματος του Ιησού, που διατηρούσαν ζωντανό οι πρώτες χριστιανικές κοινότητες, πρέπει να είναι ακόμη και σήμερα το διακριτικό στοιχείο των χριστιανικών κοινοτήτων μας. Σε ένα περιβάλλον όπου η αμοιβαιότητα είναι μια ζωντανή πραγματικότητα, συνειδητοποιούμε το νόημα της ύπαρξής μας, αποκτούμε τη δύναμη να προχωρήσουμε μπροστά στις στιγμές του πόνου, βρίσκουμε στήριξη στις αναπόφευκτες δυσκολίες και γευόμαστε τη χαρά.

Οι προκλήσεις που καθημερινά συναντούμε είναι πολλές: η πανδημία, η πόλωση, η φτώχεια, οι συγκρούσεις. Ας φανταστούμε για μια στιγμή τι θα συνέβαινε αν αποφασίζαμε να βάλουμε σε εφαρμογή αυτό το Λόγο, στην καθημερινή ζωή μας: οι προσδοκίες θα ήταν διαφορετικές, η προοπτική της ανθρωπότητας θα ανοιγόταν μπρος στα μάτια μας και θα μας έδινε το λόγο για να ελπίζουμε. Λοιπόν, τι είναι αυτό που μας εμποδίζει να

¹ C. Lubich, *Maria trasparenza di Dio*, Città Nuova, Roma 2003, pp. 72-73

ζωντανέψει αυτή η Ζωή μέσα μας; Ποιος μας εμποδίζει να δημιουργήσουμε γύρω μας σχέσεις αδελφικές, που θα απλωθούν στη συνέχεια σ' ολόκληρο τον κόσμο;

«Σας δίνω μια νέα εντολή: να αγαπάτε ο ένας τον άλλο» (Ιω 13,34)

Η Μάρθα είναι μια ιταλίδα νεαρή, που βοηθά φυλακισμένους να προετοιμαστούν για τις εξετάσεις τους στο πανεπιστήμιο. *«Την πρώτη φορά που μπήκα στη φυλακή, είδα το φόβο και την ανασφάλεια αυτών των ανθρώπων. Προσπάθησα να δημιουργήσω μια σχέση πρώτα επαγγελματική, μετά φιλική, στηριγμένη στο σεβασμό και τη διάθεση να τους ακούω.*

Γρήγορα αισθάνθηκα πως εάν βοηθούσα αυτούς τους φυλακισμένους, θα κέρδιζα και εγώ απ' αυτούς. Κάποτε, που βοηθούσα έναν φυλακισμένο φοιτητή στις εξετάσεις του, συνέβη να χάσω ένα μέλος από την οικογένειά μου, την ίδια στιγμή που κι εκείνος είδε να απορρίπτεται η έφεσή του από το εφετείο.

Είμασταν και οι δυο σε τραγική θέση. Στη διάρκεια των μαθημάτων έβλεπα το μεγάλο πόνο του, που θέλησε να μου τον εμπιστευτεί. Κουβαλώντας και οι δυο μαζί αυτό το βαρύ φορτίο, καταφέραμε να πάμε μπροστά. Μόλις τελείωσαν οι εξετάσεις ήρθε να με ευχαριστήσει, λέγοντάς μου πως δεν θα τα είχε καταφέρει χωρίς τη βοήθειά μου. Αν και μέσα στην οικογένειά μου μια ζωή είχε σβήσει, εγώ είχα την αίσθηση πως μια άλλη είχε σωθεί. Η αμοιβαιότητα βοηθάει να οικοδομήσουμε αληθινές σχέσεις φιλίας και σεβασμού».

Letizia Magri